

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Afrikaans

أفريقاني

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

Die Bewyse vir die Beoordeling van die Een wat Hulp aanroep by iemand anders as Allah

Die agbare Sheigh
Abdulaziz bin Abdullah bin Bāz

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

**Die Bewyse vir die
Beoordeling van die Een wat
Hulp aanroep by iemand
anders as Allah**

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Die Tweede Verhandeling:

Oor die bepaling van die seek na redding by die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees)

Alle lof behoort aan Allah, en mag die seën en vrede wees op die Boodskapper van Allah, en op sy familie, sy metgeselle en diegene wat deur sy leiding gelei word.

Om verder te gaan: Die Koeweitse koerant Al-Mujtama' het in sy 15de uitgawe, gepubliseer op 19/4/1390 AH, verse gepubliseer onder die opskrif: "(Ter nagedagtenis aan die Edele Geboorte van die Profeet)". Hierdie verse het die seek na redding by die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) ingesluit, asook die vra vir sy hulp om die nasie (Ummah) te red, te ondersteun en te bevry van die verdeeldheid en onenigheid waarin dit verval het. Dit was onderteken deur iemand wat haarself "(Aminah)" genoem het. Hier is die teks van die betrokke verse waarna verwys word:

"O Boodskapper van Allah, red 'n wêreld... wat die oorlog aansteek en in die vlamme daarvan brand"

"O Boodskapper van Allah, red 'n nasie... wie se nagtelike reis in die duisternis van twyfel lank geword het"

"O Boodskapper van Allah, red 'n nasie... wie se visies in die doolhowe van verdriet verlore geraak het"

Totdat sy gesê het:

"Verhaas die oorwinning net soos u dit verhaas het... op die dag van Badr toe u die God aangeroep het"

"Toe het die vernedering verander in 'n wonderlike oorwinning... waarlik, Allah het soldate wat jy nie sien nie"

(So rig hierdie skryfster haar roep en haar soeke na redding tot die Boodskapper (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en vra hom om die nasie te red deur die oorwinning te verhaas, terwyl sy vergeet — of onkundig is daaroor — dat die oorwinning slegs in die hande van Allah is, en nie in die hande van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) of enige ander van die skepsele nie, soos Allah die Verhewene in Sy Duidelike Boek gesê het:

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

"...En die oorwinning kom slegs van Allah, die Almagtige, die Alwyse." [Al Imran: 126], En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

"As Allah julle help, is daar niemand wat julle kan oorwin nie; en as Hy julle verlaat, wie is daar dan wat julle na Hom kan help?...\" [Al Imran: 160].

Hierdie daad van smeking en soeke na redding is: die rig van 'n tipe aanbidding tot 'n ander as Allah die Verhewene; En dit is bekend deur die teks (van die Koran en Sunnah) en konsensus (Ijma') dat dit nie toelaatbaar is nie, en dat Allah - die Verhewene - die skepping geskep het om Hom te aanbid, en Hy het die boodskappers gestuur en die boeke neergesend om daardie aanbidding te verduidelik en daartoe uit te nooi, soos Hy die Verhewene gesê het:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

"En Ek het nie die djinns en die mensdom geskep behalwe om My te aanbid nie." [Adh-Dhariyat: 56], En die Verhewene het gesê:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"En Ons het beslis na elke nasie 'n boodskapper gestuur (wat sê): Aanbid Allah en vermy die valse gode (Taghut)..." [An-Nahl: 36], En die Verhewene het gesê:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

"En Ons het geen boodskapper voor jou gestuur nie, of Ons het aan hom geopenbaar: Daar is geen god behalwe Ek nie, aanbid My dus." [Al-Anbiya: 25], En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنْنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾﴾

"Alif, Lam, Ra. ('n) Boek waarvan die verse vervolmaak is en toe in detail verduidelik is deur die Alwyse, die Alwetende."

"(Met die bevel) dat julle niemand anders as Allah moet aanbid nie. Waarlik, ek is vir julle 'n waarskuwer en 'n bringer van blye tydings van Hom." [Hud: 1, 2].

Hy die Verhewene het dus in hierdie duidelike verse verduidelik dat Hy nie die twee soorte weesens geskep het behalwe om Hom alleen, sonder enige deelgenoot te aanbid nie. Hy het ook verduidelik dat Hy die boodskappers, vrede wees op hulle, gestuur het om hierdie aanbidding te beveel en die teenoorgestelde daarvan te verbied. En Hy, die Almagtige en Majestueuse, het ingelig dat Hy die verse van Sy Boek vervolmaak en gedetailleer het sodat niemand anders as Hy die Verhewene aanbid mag word nie.

En dit is bekend dat aanbidding beteken: die eenheid van Allah (Tawhid) en gehoorsaamheid aan Hom, deur Sy opdragte na te kom en Sy

verbodsbepalings te vermy. Allah het dit beveel en daaroor ingelig in vele verse, waaronder Sy, die Verhewene se woord:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

"En hulle is nie beveel behalwe om Allah te aanbid en die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy nie, as opregtes..." [Al-Bayyinah: 5], En Sy, die Almagtige en Majestueuse, se woord:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"En jou Here het beveel dat julle niemand anders as Hom mag aanbid nie..." [Al-Isra: 23], En Sy, die Verhewene, se woord:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

"Waarlik, Ons het die Boek in waarheid na jou neergesend, aanbid dus vir Allah deur die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy."

"Weet dat die suiwer godsdiens slegs aan Allah behoort. En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie.' Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 2-3].

Die verse met hierdie betekenis is talryk, en almal dui op die verpligting om aanbidding uitsluitlik aan Allah alleen toe te wy, en om die aanbidding van enigiemand anders as Hy, of dit nou profete of ander is, te laat vaar.

Daar is geen twyfel dat smeking (Du'a) een van die belangrikste en mees omvattende soorte aanbidding is nie; dit is dus verpligtend om dit suiwer aan Allah alleen te rig, soos die Almagtige en Majestueuse gesê het:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

"Roep Allah dus aan deur jul godsdienst suiwer aan Hom toe te wy, al haat die ongelowiges dit." [Ghafir: 14], En die Almagtige en Majestueuse het gesê:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

"En dat die moskees aan Allah behoort, roep dus niemand saam met Allah aan nie." [Al-Jinn: 18], Hierdie voorskrif om Allah alleen aan te roep, sluit alle skepsele in, van die profete en ander; asook Sy woord:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾

"En roep naas Allah niemand aan wat jou nóg kan bevoordeel nóg kan benadeel nie. As jy dit

doen, sal jy waarlik van die onregverdiges wees." [Yunus: 106], En hierdie aanspraak is aan die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en dit is bekend dat Allah die Verhewene hom beskerm het teen afgodediens (Shirk). Die doel hiervan is bloot om ander te waarsku. Daarna het Hy, verhewe is Sy Majesteit, gesê:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾

"En roep naas Allah niemand aan wat jou nóg kan bevoordeel nóg kan benadeel nie. As jy dit doen, sal jy waarlik van die onregverdiges wees." [Yunus: 106], En hierdie aanspraak is aan die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en die bedoeling daarmee is om ander te waarsku; omdat dit bekend is dat Allah die Verhewe en Almagtige Sy BoodsAPPER teen afgodediens beskerm het. Allah die Verhewene het toe in sterk terme verbied en gewaarsku, en gesê:

﴿...إِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

"...As jy dit doen, sal jy waarlik van die onregverdiges wees." En wanneer onreg in die algemeen gebruik word, word daarmee bedoel: die groot afgodediens (Shirk Al-Akbar), soos die Verhewene gesê het:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

"...En die ongelowiges is die onregverdiges." [Al-Baqarah: 254] En die Verhewene het gesê:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

"...Waarlik, afgodediens (Shirk) is 'n yslike onreg." [Luqman: 13]. As die meester van die kinders van Adam (vrede en seëninge op hom) dus by die aanroep van 'n ander as Allah van die onregverdiges sou wees, hoe dan nog met enigiemand anders?!

Dit is dus uit hierdie verse en ander bekend dat die aanroep van enigiemand anders as Allah — hetsy die dooies, bome, afgode en ander dinge — afgodediens (Shirk) met Allah die Almagtige en Majestueuse is. Dit is in teenstryd met die eenheid van Allah deur aanbidding, wat die doel was van Allah se skepping van die twee groepe wesens, die stuur van die boodskappers en die openbaring van die boeke. En dit is in stryd met die betekenis van: "Daar is geen god behalwe Allah nie"; wat aanbidding ontken vir enigeen behalwe Allah, en dit bevestig vir Allah alleen, soos Allah die Verhewe en Almagtige gesê het:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

"Dit is omdat Allah die Waarheid is, en dit wat hulle naas Hom aanroep die valsheid is, en omdat Allah die Allerhoogste, die Grote is." "Dit is omdat Allah die Waarheid is, en dit wat hulle naas Hom aanroep die valsheid is, en omdat Allah die Allerhoogste, die Grote is." [Al-Hajj: 62].

En dit is die oorsprong van die godsdien en die grondslag van die geloof, en dade van aanbidding is nie geldig tensy hierdie beginsel eers korrek gevestig is nie, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

"En daar is waarlik aan jou geopenbaar, asook aan diegene voor jou: 'As jy deelgenote toeken, sal jou dade sekerlik nietig wees en sal jy sekerlik een van die verloorders wees.'" [Az-Zumar: 65], En die Verhewe en Almagtige het gesê:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

"...En as hulle deelgenote met Hom moes toeken, sou dit wat hulle gewoonlik gedoen het vir hulle nietig wees." [Al-An'am: 88].

Uit die voorafgaande is dit duidelik dat die godsdien van Islam en die getuienis: "(Dat daar geen god is nie behalwe Allah)" twee groot beginsels het:

Die eerste daarvan: Dat niemand aanbid word

behalwe Allah alleen nie, sonder enige deelgenoot. Wie ook al die dooies onder die profete of ander aanroep, of afgode, bome, klippe of ander skepsele aanroep, of redding by hulle soek, of tot hulle nader kom deur offerandes en geloftes, of vir hulle bid of vir hulle buig; dié een het hulle inderdaad as here naas Allah geneem, as gelykes aan Hom die Verhewene gestel, en die betekenis van "Daar is geen god behalwe Allah nie" weerspreek en ontken.

Die tweede: Dat Allah die Verhewene nie aanbid mag word nie, behalwe deur die wetgewing (Shari'ah) van Sy Profeet en BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seënige op hom wees). Wie 'n innovasie in die godsdienst begin het wat nie deur Allah gemagtig is nie, het nie die betekenis van die getuigenis dat Muhammad die boodskapper van Allah is, verwesenlik nie, en sy optrede sal hom nie bevoordeel of van hom aanvaar word nie. Allah, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

"En Ons sal wend na watter daed hulle ook al verrig het en dit verander in verstrooide stof." [Al-Furqan: 23], Die bedoeling met die daed wat in hierdie vers genoem word, is die daed van die een wat op afgodediens (Shirk) teenoor Allah die Almagtige en Majestueuse gesterf het,

En dit sluit ook in: Geïnnoveerde daed wat Allah

nie toegelaat het nie. Dit sal op die Dag van Opstanding soos verstrooide stof wees, omdat dit nie ooreenstem met Sy reine wetgewing nie, soos die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Wie iets nuuts begin in hierdie saak van ons wat nie daarvan is nie, dit sal verwerp word." Ooreengekom oor die outentiekheid daarvan.

Kortliks: Hierdie skryfster het haar reddingsroep en smeking tot die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gerig en weggedraai van die Here van die Wêreld, in Wie se hande oorwinning, skade en voordeel lê, en daar is in niemand anders se hande iets daarvan nie.

En daar is geen twyfel dat dit 'n yslike, verskriklike onreg is nie. En Allah - die Almagtige en Majestueuse - het beveel dat Hy alleen aangeroep moet word, en belowe om te antwoord op dié wat Hom aanroep, en Hy het gewaarsku dat dié wat te arrogant is om dit te doen, in die Hel sal ingaan, soos die Almagtige en Majestueuse gesê het:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٢٥﴾﴾

"En julle Here het gesê: 'Roep My aan, Ek sal julle

antwoord. Waarlik, diegene wat uit hoogmoed My aanbidding verwerp, sal in vernedering die Hel binnegaan." [Ghafir: 60], Dit wil sê: onderdanig en verneder. Hierdie edele vers dui dus daarop dat smeking (Du'a) aanbidding is, en dat die verblyf van diegene wat uit arrogantie weier om dit te doen, die Hel is. As dit die toestand is van diegene wat te arrogant is om Allah aan te roep, hoe sal dit dan wees met die toestand van diegene wat naas Hom 'n ander aanroep, en wegdraai van Hom, terwyl Hy, die Verhewene, naby is, die Eienaar van alles, en in staat tot alles, soos Hy, die Verhewene, gesê het:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿٧٨﴾﴾

"En wanneer My dienaars jou oor My vra, is Ek waarlik naby. Ek beantwoord die gebed van die smeker wanneer hy My aanroep. Laat hulle My dan gehoorsaam wees en in My glo, sodat hulle moontlik reg gelei mag word." [Al-Baqarah: 186], En die Boodskapper (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het in die outentieke Hadith meegedeel dat smeking inderdaad die aanbidding is. En hy het vir sy neef Abdullah bin Abbas, mag Allah tevrede met hulle wees, gesê:

«أَحْفَظُ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، أَحْفَظُ اللَّهَ تَحْفِظُهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

"Waak (oor die opdragte van) Allah, en Hy sal oor jou waak. Waak oor Allah, en jy sal Hom voor jou vind. As jy vra, vra vir Allah, en as jy hulp soek, soek hulp by Allah." Oorgelewer deur At-Tirmidhi en ander.

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

"Wie sterf terwyl hy 'n gelyke naas Allah aanroep, sal die Vuur ingaan." Oorgelewer deur Al-Bukhari, En in die twee Sahihs word van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgelewer dat hy gevra is: Watter sonde is die grootste? Hy het geantwoord:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

"Dat jy 'n gelyke aan Allah toeskryf, terwyl Hy jou geskep het." En "Nidd" beteken eweknie of ewebeeld. Dus, wie ook al enigiemand anders as Allah aanroep, of redding by so iemand soek, of 'n gelofte vir hom aflê, of vir hom offer, of enige vorm van aanbidding aan hom rig, buiten dit wat reeds genoem is; so 'n persoon het hom as 'n gelyke geneem, of dit nou 'n profeet, 'n vroom bondgenoot (Wali), 'n engel, 'n djinn, 'n afgod, of enige ander van die skepsele is.

Hier mag iemand dalk vra: Wat is dan die

bepaling om 'n lewendige persoon wat teenwoordig is, te vra vir dit waartoe hy in staat is, en om hom om hulp te vra in fisiese sake waartoe hy in staat is? En die antwoord: Hierdie word nie as afgodediens (Shirk) beskou nie; trouens, dit val onder die gewone, toelaatbare sake onder Moslems, soos die Verhewene gesê het in die verhaal van Musa (Moses):

﴿...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

"...Toe het die man uit sy volk hom om hulp en redding geroep teen sy vyand..." [Al-Qasas: 15], En soos die Verhewene ook in die verhaal van Musa gesê het:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

"Toe het hy daarvandaan vertrek, vreesbevange, terwyl hy rondgekyk het..." [Al-Qasas: 21], En net soos die mens redding (hulp) soek by sy metgeselle tydens oorlog, en by ander sake wat met mense gebeur waarin hulle mekaar nodig het.

En Allah het Sy Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) beveel om sy nasie mee te deel dat hy nie beheer het oor voordeel of skade vir enigiemand nie, soos die Almagtige en Majestueuse gesê het:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۖ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا

"Sê: 'Ek roep slegs my Here aan en ken geen deelgenoot aan Hom toe nie.'"

"Sê: 'Ek is nie in beheer van skade of regte leiding vir julle nie.'" [Al-Jinn: 21, 22], En die Verhewene het gesê:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

"Sê: 'Ek besit geen voordeel of skade vir myself nie, behalwe wat Allah wil. En as ek die Onsigbare geweet het, sou ek oorvloedig van die goeie verkry het, en geen kwaad sou my getref het nie. Ek is slegs 'n waarskuwer en 'n bringer van blye tydings aan 'n volk wat glo.'" [Al-A'raf: 188].

En die verse met hierdie betekenis is talryk.

En dit is bekend dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) niemand anders as sy Here aanroep nie. Soos bevestig is, het hy op die dag van Badr redding by Allah gesoek en Hom om oorwinning oor sy vyand gesmeek. Hy het volhard daarmee en gesê: "O Here! Vervul vir my wat U my belowe het." Totdat die Grootste Waarheidliewende, Abu Bakr (mag Allah tevrede met hom wees), gesê het: "Dit is genoeg vir u, O BoodsAPPER van Allah, waarlik, Allah sal vir u volbring wat Hy u belowe het." Toe het Allah die

Verhewene Sy woord daaroor neergesend:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِينَ﴾

"Dink daaraan toe julle redding (hulp) by julle Here gesoek het, en Hy julle geantwoord het: 'Ek sal julle bystaan met 'n duisend engele in rye agtermekaar.'" [Al-Anfal: 9], Die Verhewene het hulle dus in hierdie verse daaraan herinner hoe hulle redding gesoek het, en Hy het hulle meegedeel dat Hy hulle geantwoord het en met die engele ondersteun het; om blye tydings van oorwinning en gerusstelling te bring. En Hy, die Verhewene, het verduidelik dat die oorwinning nie van die engele af kom nie, maar slegs 'n oorwinning van Hom af is. So het die Verhewene gesê:

﴿وَمَا التَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

"...En oorwinning kom slegs van Allah af..." [Al Imran: 126], En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

"En Allah het julle reeds in Badr gehelp terwyl julle min in getal en swak was. Vrees dus vir Allah, sodat julle miskien dankbaar kan wees." [Al Imran: 123]. Allah die Verhewene het dus in hierdie vers duidelik gemaak dat Hy die Een was wat hulle op

die dag van Badr bygestaan het. Sodoende het dit bekend geword dat al die wapens, krag en engele wat Hy hulle as hulp gegee het, almal middels was tot oorwinning, blye tydings en gerusstelling, en dat die ware oorwinning nie hiervandaan kom nie, maar slegs van Allah alleen is. Hoe durf hierdie skryfster of iemand anders dan haar kreet om redding en versoek om oorwinning tot die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) rig, terwyl sy omdraai van die Here van die Wêreld, wat die Eienaar van alles en tot alles in staat is?!

Sonder twyfel is dit van die lelikste onkunde, of eerder, van die grootste soorte afgodediens (Shirk). Dus rus die verpligting op die skryfster om met opregte berou (Tawbah Nasuhah) tot Allah die Verhewene te wend. En opregte berou sluit in 'n paar sake, wat soos volg is: Die eerste: Om spyt te wees oor dit wat sy gedoen het. Die tweede: Om dadelik te stop met dit wat sy besig was om te doen, En die derde: Die voorneme om nooit weer daarheen terug te keer nie, as 'n blyk van ontsag vir Allah, opregtheid teenoor Hom, in gehoorsaamheid aan Sy bevel en as waarskuwing teen dít wat Hy verbied het. Dít is die ware, opregte berou (Tawbah Nasuhah), Daarbenewens is daar nog 'n vierde saak wat spesifiek is as die oortreding teen die regte van die skepsels was, naamlik: Die vierde: Om die reg terug te gee aan wie dit toekom, of om vergifnis

daarvoor by hom te vra.

En Allah het Sy diensknegte beveel om berou te toon, en het belowe om dit te aanvaar, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٣١)

"En wend julle almal in berou tot Allah, O gelowiges, sodat julle suksesvol kan wees." [An-Nur: 31], En Hy het met verwysing na die Christene gesê:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٧٤)

"Sal hulle hul dan nie in berou tot Allah wend en Sy vergifnis soek nie? Want Allah is Vergewensgesind, Barmhartig." [Al-Ma'idah: 74], En die Verhewene het gesê:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٧٥﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٧٦﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٧﴾﴾

"En diegene wat nie 'n ander god naas Allah aanroep nie, en nie die siel wat Allah verbied het om dood te maak nie behalwe met die reg, en nie onwettige geslagsgemeenskap pleeg nie - en wie dit doen, sal 'n straf vir sy sonde in die gesig staar."

"Die straf sal vir hom vermenigvuldig word op

die Dag van Opstanding, en hy sal vir ewig daarin bly in vernedering."

"Behalwe diegene wat berou toon, glo en goeie dade doen. Vir hulle sal Allah hul slegte dade verander in goeie dade, en Allah is Vergewensgesind, Barmhartig." [Al-Furqan: 68-70], En die Verhewene het gesê:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾

"En dit is Hy wat berou aanvaar van Sy dienaars, en die slegte dade vergewe, en weet wat julle doen." [Ash-Shura: 25].

En dit is outentiek van die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgelewer dat hy gesê het:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِي مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

"Islam vernietig (die sondes) wat voor dit was, en berou (Tawbah) vee (die sondes) wat voor dit was uit."

Ek het hierdie kort en bondige woorde geskryf weens die erge gevaar van afgodediens (Shirk), en die feit dat dit die grootste van alle sondes is, en uit vrees vir selfmisleiding as gevolg van dit wat van hierdie skryfster af gekom het, asook weens die verpligting om opregte advies vir Allah en vir Sy dienaars te gee. Ek vra Allah, die Verhewe en Almagtige, dat Hy hiermee voordeel bring, en dat

Hy ons sake en die sake van al die Moslems regstel, en ons almal begunstig met insig in die godsdien (Fiqh) asook standvastigheid daarop, en dat Hy ons en die Moslems beskerm teen die slegtheid van ons siele en die slegte gevolge van ons daade. Voorwaar, Hy is die Beskermer daarvan en daartoe in staat.

En mag die seën, vrede en seëninge van Allah op Sy dienaar en boodskapper, ons profeet Muhammad, sy familie en sy metgeselle wees.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Die Derde Verhandeling:

Oor die bepaling van die soek na redding by djinns en duiwels en om geloftes aan hulle af te lê

Van 'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz aan die Moslems wat dit sien, mag Allah my en julle sukses skenk om aan Sy godsdien vas te klou, en om standvastig daarop te wees. Ameen.

Vrede wees met julle, asook die genade van Allah en Sy seëninge.

Om verder te gaan: Sommige van die broeders het my gevra oor dít wat party onkundiges doen, soos die aanroep van 'n ander as Allah die Verhewene, en die soek na Sy hulp in moeilike of belangrike sake, soos om djinns aan te roep,

redding by hulle te soek, asook om geloftes aan hulle af te lê en offers aan hulle te bring. 'n Voorbeeld hiervan is die woorde van party: "(O sewe)", bedoelende sewe van die leiers onder die djinn, "neem hom, breek sy bene, drink sy bloed, vermink hom, O sewe, doen dit en dat aan hom." Of die woorde van party: "(Neem hom, o djinn van die middag, o djinn van die namiddag)." Dit kom dikwels in sommige van die suidelike streke voor. Wat ook hiermee gepaardgaan, is die aanroep van die dooies onder die profete, vrome mense (Salihin) en ander, en die aanroep van engele om redding by hulle te soek. Dit alles en dinge soos dit is afkomstig van baie wat hulself aan Islam toeskryf, uit onkunde, of deur hul voorgangers blindelings te volg. Dalk het sommige dit te maklik opgeneem deur as bewys te voer: "Dit is iets wat maar net op die tong glip, ons bedoel dit nie en ons glo dit nie."

En hy het my ook gevra oor die bepaling van die huwelik met mense wat bekend is daarvoor dat hulle hierdie dade doen, die vleis van diere wat hulle offer, om vir hulle en agter hulle te bid, asook oor die glo in towenaars en waarsêers, soos iemand wat beweer dat hy die siekte en sy oorsake ken bloot deur na iets te kyk wat aan die pasiënt se liggaam geraak het, soos 'n tulband, broek, sluier (Khimar) en sulke dinge.

En die antwoord is: Alle lof behoort aan Allah

alleen, en mag seën en vrede wees op hom na wie daar geen profeet is nie, en op sy familie, sy metgeselle en diegene wat deur hulle tot die Dag van Oordeel gelei word.

Om verder te gaan: Waarlik, Allah, die Almagtige en Majestueuse, het die mense en die djinns geskep sodat hulle Hom alleen sal aanbid en Hom met niemand anders sal assosieer nie, en sodat hulle smeking, soeke na redding, offers, geloftes en alle ander daade van aanbidding aan Hom alleen toewy. En Hy het die boodskappers hiervoor gestuur, en hulle dit beveel. Hy het die hemelse Boeke, waarvan die Edel Koran die grootste is, neergesend om dít te verduidelik en daartoe uit te nooi, asook om die mensdom te waarsku teen afgodediens (Shirk) en die aanbidding van enigiemand behalwe Allah. Hierdie is die fondament van alle fondamente en die basis van die geloof en die godsdiens, en dit is die betekenis van die getuienis dat daar geen god is nie behalwe Allah, en die werklikheid daarvan: Daar is niemand wat dit regmatig verdien om aanbid te word nie behalwe Allah. Dit ontken uitsluitlik engele of daade van aanbidding teenoor enigiemand anders as Allah, en dit bevestig dit - dit wil sê, aanbidding - vir Allah alleen, sonder enige ander van die skepsele. En die bewyse hiervoor uit die Boek van Allah en die Sunnah van Sy Boodskapper (mag Allah se vrede en seëninge op

hom wees) is geweldig baie. Hiervan is die uitspraak van Sy Majesteit:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

"En Ek het nie die djinns en die mense geskep nie, behalwe om My te aanbid." [Adh-Dhariyat: 56], En die Verhewene se uitspraak:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"En jou Here het beveel dat julle niemand anders as Hy alleen sal aanbid nie..." [Al-Isra: 23], En die Verhewene se uitspraak:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

"En hulle was niks anders as beveel as om Allah te aanbid en hul godsdien in opregte eenheid uitsluitlik aan Hom toe te wy nie..." [Al-Bayyinah: 5], En die Verhewene se uitspraak:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

"En julle Here het gesê: 'Roep My aan, Ek sal julle gebed verhoor. Voorwaar, diegene wat uit hoogmoed weier om My te aanbid, sal vernederd in die Hel ingaan.'" [Ghafir: 60], En die Verhewene se uitspraak:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

"En wanneer My dienaars jou oor My uitvra,

waarlik, Ek is naby. Ek antwoord die smeking van die een wat smeek wanneer hy My aanroep..."

[Al-Baqarah: 186].

En in hierdie verse verduidelik die Verhewene dat Hy die djinns en mense geskep het vir Sy aanbidding, en dat Hy beveel het - d.w.s. dat Hy Sy dienaars opgedra en aangeraai het in die duidelike Koran en by monde van Sy BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) - om niemand anders as hul Here te aanbid nie.

En Hy, die Almagtige en Majestueuse, het duidelik gemaak dat smeking 'n enorme vorm van aanbidding is, en dat elkeen wat te hoogmoedig daarvoor is in die Hel sal beland. Hy het Sy dienaars opgedra om Hom alleen aan te roep, en ingelig dat Hy naby is en hul smeking beantwoord. Derhalwe moet alle dienaars smeking uitsluitlik aan hul Here rig, aangesien dit 'n daad van aanbidding is waarvoor hulle geskep en waartoe hulle beveel is. Die Almagtige het gesê:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾﴾

"Sê: 'Waarlik, my gebed, my offers, my lewe en my dood is vir Allah, die Here van die Wêreld."

"Hy het geen deelgenoot nie. Dit is waartoe ek beveel is, en ek is die eerste van die Moslems."

[Al-An'am: 162, 163].

Allah het Sy profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) beveel om die mense in kennis te stel dat sy gebede, sy offers - wat sy offerhande aandui - sy lewe en sy dood aan Allah, die Here van die Wêreld behoort sonder enige deelgenote. Op grond hiervan het elkeen wat aan 'n ander as Allah offers bring, inderdaad 'n daad van afgodediens ('Shirk') met Allah gepleeg, net asof hy tot 'n ander as Allah sou bid. Dit is so aangesien Allah, die Almagtige, gebed en offers gelykgestel het en gestel het dat albei vir Hom alleen is, sonder 'n deelgenoot. So wie aan djinns, engele, afgestorwenes, of enige ander een behalwe Allah offers as 'n manier van nabyheid bring, tree dieselfde op as wie na 'n ander as Allah se kant bid. En in die oorgelewerde profetiese uitsondering het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) verkondig:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

"Allah vervloek hom wie offergawes vir iemand anders as Allah bring". En Imam Ahmad het 'n betroubare hadith van Tariq bin Shihab oorgelewer wat gesê het, namens die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرَّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقْرَبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذَبَابًا،

فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخِرِ: قَرَّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقْرَبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا
دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ.

"Twee manne het verby 'n volk gegaan wat 'n afgod gehad het; niemand mag daar verbygegaan het sonder om iets daaraan te offer nie. Hulle sê toe vir een van die twee: 'Offer iets.' Hy antwoord: 'Ek het niks om te offer nie.' Hulle sê: 'Offer iets, al is dit net 'n vlieg.' Hy het toe 'n vlieg geoffer, waarna hulle hom laat gaan het, en hy het die Vuur binnegegaan. Hulle sê toe vir die ander een: 'Offer iets.' Hy antwoord: 'Ek sal nooit aan enigiemand iets offer naas Allah, verheue is Sy Majesteit, nie.' Hulle het toe sy nek afgekap, en hy het die Paradys binnegegaan."

As die persoon wat nader gekom het tot die afgod met iets onbeduidend soos 'n vlieg dus 'n afgodedienaar word en dit verdien om die Vuur binne te gaan, hoe dan met iemand wat die djinns, engele en vroom bondgenote aanroep, by hulle redding soek, aan hulle geloftes maak, en nader aan hulle kom deur slagtings, in die hoop dat hulle sodoende sy rykdom sal beskerm, sy siekte genees, of sy diere en gewasse beveilig? En hoe met die een wat dit doen uit vrees vir die boosheid van die djinns of soortgelyke dinge?! Daar is geen twyfel dat iemand wat dit en soortgelyke dinge doen nog meer verdien om as 'n afgodedienaar beskou te

word wat die Vuur verdien in vergelyking met daardie man wat net 'n vlieg vir die afgod geoffer het nie.

Van die Skrifture wat soontoe met daardie soortgelyke by impliseer van verwante aspekte: "Hy die Verhewe sê:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ١٠ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ١١ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ١٢﴾

"Voorwaar, Ons het die Boek in waarheid aan jou geopenbaar, so aanbid Allah in suiwer opregtheid."

"Weet dat die suiwer godsdienst slegs aan Allah behoort. En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie.' Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 1-3]. En So die Allermagtigste verkondig:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ١٨﴾

"Hulle aanbid dít naas Allah wat nóg die vermoë tot om hulle as beskerm, nog met na so in

barmhartig wees asook as net dié, tog sê hulle: 'Hulle bring na Hom dié met wat as beskermend is!' Sê dan (vir hulle): '(Sou) Hulle Hom probeer na wat nóg die vermoë oortref na wat te by wat ook al met hemele in na die in eie te weet dat as in Hemel? Hy wees in na as Hy bo dit wees by sy alle heilighede oor!" [Yunus: 18].

Allah in dié het in hierdie skrifgedeeltes verklaar hoe dié heidense oortuigings van beskermings engele (Auliya') en geskepte wesens van onbehoorlike aard na verlossers probeer vra is, om met sy beskerm, gebed, belofte en nog ander so op hul wees na met gebede vir aan sulkes aan dit te dien vir dit toe net dat dié dan van as net dat op hul af op so en ook dan tog op en hy wat net as op dié na op ook by hul vir ook vir van dat met dit; van watter toe ook van hul met as in as van al dié te met op wees.

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"... (Hy is verhewe bokant wat hulle ookal met as ook al!)" [Al-Nahl: 1]. Dan dus word daardeur ook vir ons duidelik toe gemaak na oor hoekom wie so dit van ook na so of hetsy as profeet, engel, djinn, afgod of boom te aanroep met in met so aanroep so as aan hul aan met in van in dit te ook dat vir met in die; dat wie tog by dié so van dié as ook vir in vir in op ook dié hetsy in na die vir dat na en so ook hetsy

of dit as ook al hy van ook al hy vir dié dié na met so as die, as in as in as van dié, het so na, hy het hy hetsy ook, wat so van hy dit na:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

"Allah weier gewis hetsy die as en vir dié met wie in hierdie ook wie wat so ook en in of dit vir as, hy hy of, na dié wie, hetsy wat so hy, of as hetsy, dié met ook wat, wie wat, of na, wat wie in of hetsy as ook." [Al-Nisa': 48]. En as so wat dit in:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

"Wie tog wie hy of wat dié in dié hetsy vir of dié hetsy wat, dié hetsy as wie wie in wat wie wat of vir hetsy wat so hetsy as in dié na dié hetsy, of, dié of." [Al-Ma'idah: 72].

"En die bemiddeling (Shafa'ah) word slegs op die Dag van Opstanding verkry vir die mense van Tawhid (eenheid van Allah) en opregtheid, en nie vir die mense van afgodediens (Shirk) nie, soos die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, geantwoord het toe daar vir hom gevra is: 'O BoodsAPPER van Allah, wie sal die gelukkigste van die mense met u bemiddeling wees?' Hy het gesê:"

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"Die een wat gesê het: 'Daar is geen god behalwe Allah nie', met absolute opregtheid vanuit sy hart."
"En hy, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het gesê:"

«إِذْ نَبِيٌّ دَعَا مُسْتَجَابُهُ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

"En as wie dié dié hetsy hetsy of as dié as wat hetsy na of dié of hy dié of dié wie na as, as wat hetsy dié wat, dié wat hetsy as of dié wat in of."

En die vroeëre heidene het geglo dat Allah hul Here, hul Skepper en hul Voorsiener is, maar hulle het staatgemaak op die profete, vroom bondgenote (Awliya), engele, bome, rotse en dergelike dinge in die hoop dat dié by Allah vir hulle sou intree en hulle nader aan Hom sou bring, soos wat in die vorige verse verduidelik is. Allah het hulle dus nie daarvoor verskoon nie. Inteendeel, Allah het hulle in Sy Geweldige Boek verwerp, hulle as kaffers (ongelowiges) en mushrikin (veelgode-aanbidders) bestempel, en hulle leuenaars genoem in hul aanname dat hierdie gode by Hom vir hulle sal intree en hulle nader na Allah sal bring (in eer). En die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het hulle nie verskoon nie. Inteendeel, die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het teen hulle geveg weens hierdie Shirk totdat hulle hul

aanbidding eksklusief aan Allah sou rig. Dit was om gehoor te gee aan die Verhewene se opdrag:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

"En veg teen hulle totdat daar geen onrus (Shirk) meer is nie en totdat (al die) aanbidding vir Allah is..." [Al-Baqarah: 193]. En die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê:

«أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

"Ek is beveel om teen die mense te veg totdat hulle getuig dat daar geen god naas Allah is nie en dat Muhammad die BoodsAPPER van Allah is, en totdat hulle die gebede vestig en die Zakaat (verpligte liefdadigheid) uitdeel. As hulle dít doen, is hulle bloed en besittings deur my beskerm, behalwe deur die reg (wette) van Islam, en hulle afrekening sal by Allah wees." Die betekenis van Sy uitspraak (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

"totdat hulle getuig dat daar geen god is behalwe Allah nie," Dit beteken: totdat hulle Allah afsonder vir alle vorme van aanbidding, met die

uitsluiting van enigiets buiten Hom.

Die veelgode-aanbidders was ook bang vir die djinn en het toevlug by hulle gesoek. Allah, die Allerhoogste, het toe aangaande dít geopenbaar, met Sy opdrag:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يُعُودُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْحَيِّ فَرَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

"En dat daar manne onder die mensdom was wat by manne uit die djinn skuilplek gesoek het, en hulle (die djinn) het vir hulle net in afvalligheid en onnoselheid (Rahaqan) laat vermeerder." [Al-Jinn: 6]. Die geleerdes van interpretasie (Tafsir) sê oor hierdie edele vers dat die betekenis van Sy woord:

﴿...فَرَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

"...het net in afvalligheid en onnoselheid laat vermeerder (Rahaqan)" Dit is: verskrikking en vrees; omdat die djinn verwaand en arrogant in hulleself word wanneer hulle sien dat die mense by hulle skuilplek soek. Daardeur laat hulle vrees en angs nog meer in die mense toeneem, in so 'n mate dat die mense naderhand volop tot hulle bid en by hulle skuilplek soek.

Allah het as vergoeding vir die Moslems beveel dat toevlug by Hom geneem moet word, die Verhewene, asook deur Sy volmaakte woorde. Hy het daarvoor Sy woord die Verhewe Heerser nedergestuur:

﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

"En indien daar van die Satan af 'n fluistering (kwaad) jou sou tref, soek toevlug by Allah. Waarlik, Hy is die Alhorende, die Alwetende." [Al-A'raf: 200], En Sy woord, Verheve is Sy Majesteit:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

"Sê: Ek soek toevlug by die Here van die daeraad." Dit is waar bewys oor die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) dat hy verklaar het:

«مَنْ نَزَلَ مِنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَنْتَحِلَ مِنْ مَنَزِلِهِ ذَلِكَ».

"Elkeen wat op 'n bestemming halt maak en uiter: 'Ek soek toevlug deur die volmaakte woorde van Allah teen die boosheid in dit wat Hy gemaak het', aan hom sal niks skade doen tot op die oomblik dat hy uit sy bestemming weer wegtrek nie."

Uit die voorafgaande verse en Ahadith weet die soeker na redding, asook die een wat begeer om sy godsdiens te bewaar en om veilig te wees van afgodediens (Shirk) in al sy fyn en growwe vorms; dat die vasklou aan die dooies, engele, djinns en ander skepsele, asook om hulle aan te roep, by hulle toevlug te soek en soortgelyke dinge; as daade van die heidene uit die Tydperk van Onkunde

(Jahiliyyah) beskou word, en van die afskuwelikste vorms van afgodediens teenoor Allah die Verhewene is. Dit is dus verpligtend om dit te laat vaar, daarteen te waak, mekaar aan te beveel om dit te laat vaar, en dit af te keur by die een wat dit doen.

Wat betref diegene onder die mense wat bekend is vir hierdie afgodiese dade: Dit is nie toelaatbaar om met so iemand te trou nie, asook nie die vleis van die dier wat hy geslag het te eet nie. Dit is ook nie toelaatbaar om vir hom die begrafnisgebed te bid, of agter hom te bid nie, totdat hy sy berou aan Allah die Verhewene oor hierdie dade openbaar maak, en sy smeking (Du'a) asook aanbidding uitsluitlik en opreg aan Allah alleen toewy. En smeking is die aanbidding, trouens, dit is die kern daarvan, soos die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het:

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

"Die smeking, dít is die aanbidding." En dit is van hom (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) in 'n ander bewoording oorgelewer dat hy gesê het:

«الدُّعَاءُ مَعَ الْعِبَادَةِ».

"Die smeking is die kern van die aanbidding." Wat die huwelik met die afgodediens betref, het Allah die Verhewene gesê:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا

أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ
 أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَبَيِّنَ آيَاتِهِ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾

"En moenie in die huwelik tree met die veelgode-aanbidsters (Mushrikat) totdat hulle glo nie. En 'n gelowige slavin is beslis beter as 'n veelgode-aanbidster, selfs al behaag sy julle. En moenie (julle vrouens) in die huwelik gee aan die veelgode-aanbidders nie, totdat hulle glo. En 'n gelowige slaaf is beslis beter as 'n veelgode-aanbidder, selfs al behaag hy julle. Hulle (die veelgode-aanbidders) roep na die Hellevuur, maar Allah roep na die Paradys en vergifnis deur Sy toestemming, en Hy verduidelik Sy verse (of tekens) aan die mensdom sodat hulle mag onthou."

[Al-Baqarah: 221], Allah, die Verhewene, het dus die Moslems verbied om met afgodedienaresse te trou, van diegene wat afgode, djinns, engele en ander aanbid, totdat hulle glo deur die aanbidding opreg aan Allah alleen toe te wy, te glo in dit wat die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gebring het, en sy pad te volg. En Hy het die uithuwelik van Moslemvroue aan afgodedienaars verbied, totdat hulle glo deur die aanbidding opreg aan Allah alleen toe te wy, in die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op

hom wees) te glo, en hom te volg.

En Hy, die Verhewene, het meegedeel dat die gelowige slavin beter is as die vrye afgodedienares, selfs al sou sy die een wat na haar kyk en haar hoor praat, behaag met haar skoonheid en pragtige spraak. En dat die gelowige slaaf beter is as die vrye afgodedienaar, selfs al sou hy sy luisteraar en aanskouer behaag met sy skoonheid, welsprekendheid, dapperheid ensovoorts. Toe het Hy die redes vir hierdie voorkeur duidelik gemaak deur Sy, die Verhewene, se woord:

{...أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...}

"Voorwaar dié uitroeper, op wees in na dit Vuuroord roep... " [Al-Baqarah: 221]. Hy bedoel daarmee: die manlike en vroulike afgodedienaars; want hulle nooi uit na die Vuur deur hul woorde, dade, lewenswyse en karakter. Wat die gelowige mans en vrouens betref, hulle nooi uit na die Paradys deur hul karakter, dade en lewenswyse. Hoe kan hierdie en daardie dan gelyk wees!

Wat betref die begrafnisgebed oor die afgodedienaars: Hy, die Almagtige en Majestueuse, het aangaande die skynheiliges gesê:

{وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَمَا تَأْتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢١٧﴾

"En moet nooit vir enige van hulle wat sterf die

begrafnisgebed bid nie, en moet ook nie by sy graf staan nie. Waarlik, hulle het nie in Allah en Sy Boodskapper geglo nie en het as ongehoorsames gesterf." [At-Tawbah: 84], Hy, verhewe is Sy Majesteit, het dus in hierdie edele vers duidelik gemaak dat die skynheilige en die ongelowige nie oor gebed mag word nie; weens hul ongeloof in Allah en Sy Boodskapper. Net so mag daar nie agter hulle gebed word nie, en hulle mag nie as leiers (Imams) vir die Moslems aangestel word nie; weens hul ongeloof en hul gebrek aan betroubaarheid, asook weens die groot vyandskap wat daar tussen hulle en die Moslems is, en omdat hulle nie mense van gebed en aanbidding is nie; aangesien geen daad behoue bly saam met ongeloof en afgodediens nie. Ons vra Allah vir veiligheid daarteen. Wat betref die eet van die geslagte diere van die afgodedienaars: Hy, verhewe is Sy Majesteit, het gesê om die verbod op die dooie dier en die geslagte diere van die afgodedienaars duidelik te maak:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣١﴾﴾

"En moet nie eet van dit waaroor die Naam van Allah nie genoem is nie, want dit is waarlik 'n groot oortreding. En waarlik, die duiwels fluister aan hul aanhangers in om met julle te redetwis. En as julle

hulle sou gehoorsaam, dan sou julle waarlik afgodedienaars wees." [Al-An'am: 121], Hy, verhewe is Sy Majesteit, het die Moslems dus verbied om die vleis van die dooie dier en die geslagte dier van die afgodedienaar te eet, want dit is onrein; sy geslagte dier het die status van 'n dooie dier (Maitah), selfs al sou hy die Naam van Allah daarvoor noem. Dit is omdat die noem van die Naam deur hom ongeldig is en geen effek het nie, aangesien dit 'n daad van aanbidding is, en afgodediens (Shirk) vernietig en maak die aanbidding nietig totdat die afgodedienaar in berou na Allah die Verhewene terugkeer. Wat Hy, verhewe is Sy Majesteit, wel toelaatbaar gemaak het, is die voedsel van die Mense van die Boek, in Sy woord:

{...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...}

"...En die voedsel van diegene aan wie die Boek gegee is, is vir julle toelaatbaar, en julle voedsel is vir hulle toelaatbaar..." [Al-Ma'idah: 5], Omdat hulle hulself toeskryf aan 'n hemelse godsdiens en beweer dat hulle volgelinge van Moses en Jesus is, selfs al is hulle leuenaars daarvoor. Allah het hul godsdiens herroep en dit nietig gemaak deur Muhammad ﷺ na die hele mensdom te stuur. Nietemin het Allah, die Almagtige en Majestueuse, die voedsel en die vroue van die Mense van die

Boek vir ons toelaatbaar gemaak; vanweë 'n diepsinnige wysheid en deurdagte geheime wat deur die mense van kennis verduidelik is. Dit is in teenstelling met die afgodedienaars onder die aanbidders van afgode en die dooies, insluitend profete, vroom mense en andere; omdat hul godsdiens geen grondslag het nie, en daar geen regverdiging voor is nie, maar dit van sy fondament af vals is. Daarom word die geslagte diere van sulke mense as aas beskou en is dit nie toelaatbaar om dit te eet nie.

Wat betref 'n persoon wat vir iemand sê: "Mag 'n djinn jou tref," "mag 'n djinn jou vat," "mag 'n duiwel met jou wegvlieg," en soortgelyke uitdrukkings; dit val onder die kategorie van belediging en uitskellery. Dit is nie toelaatbaar tussen Moslems nie, net soos alle ander vorme van belediging. Dit word egter nie as afgodediens (Shirk) beskou nie, tensy die persoon wat dit sê glo dat die djinns onafhanklik op mense kan inwerk sonder die toestemming en wil van Allah. Dus, wie dit glo omtrent die djinns of enige ander skepsels, is 'n ongelowige as gevolg van hierdie oortuiging; omdat Allah, die Verhewe en Almagtige, die Besitter van alles is en mag oor alles het. Hy is die Een wat voordeel of skade bring, en niks bestaan of gebeur sonder Sy toestemming, Sy wil en Sy voorafbepaalde lotsbestemming nie. Dit is net soos

Allah, Verhewe is Sy Majesteit, Sy profeet ﷺ beveel het om die mense oor hierdie belangrike beginsel in te lig:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

"Sê: 'Ek besit vir myself geen mag om voordeel of skade te bring nie, behalwe wat Allah wil. En as ek die onsigbare geken het, sou ek verseker vir myself baie voorspoed bymekaargemaak het en geen kwaad sou my getref het nie. Ek is slegs 'n waarskuwer en 'n bringer van goeie tydings vir mense wat glo.'" [Al-A'raf: 188], As dit dus so is dat die meester van die skepping en die beste van hulle, op wie gebede en vrede is, vir homself geen beheer oor skade of voordeel het nie, behalwe dít wat Allah wil, hoe is dit dan moontlik vir enige ander skepsel?! Daar is talle soortgelyke verse wat hierdie konsep aandui.

En wat die vra van waarsêers, bedrieërs, astroloë en soortgelyke persone betref wat hul besig hou met die vertel van onsigbare sake, dit is 'n bose en ontoelaatbare daad. En om in hulle te glo is nog erger en afskuweliker, en behoort selfs tot die takke van ongeloof (Kufr). Dit is gegrond op die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

"Wie na 'n waarsêer (Arraaf) gaan en hom oor iets vra, se gebed sal vir veertig dae nie aanvaar word nie." Deur Muslim in sy Sahih oorgelewer. In sy Sahih is daar ook oorgelewer van Mu'awiyah bin Al-Hakam As-Sulami, mag Allah tevrede met hom wees:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِيْتَانِ الْكُفَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

"Dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) die besoek aan en die vra van waarsêers (Kuhhaan) verbied het."

En die mense van die Sunan het oorgelewer dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Wie na 'n waarsêer gaan en glo in wat hy sê, het waarlik ongelowig geraak in wat aan Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) geopenbaar is." Die ahadith (oorlewerings) met hierdie betekenis is talryk. Daarom is dit verpligtend vir die Moslems om te waak teen die uitvra van waarsêers, bedrieërs en alle ander kwaksalwers wat hul besig hou met die verkondiging van die onsigbare (Ghaib) en die misleiding van Moslems, hetsy dit onder die naam van medisyne of iets anders is, vanweë die

voorafgaande verbod en waarskuwing van die Profeet ﷺ daaroor. ierby ingesluit is wat sommige mense onder die naam van medisyne beweer aangaande onsigbare sake; soos wanneer hy aan die pasiënt se tulband of die vroulike pasiënt se sluier ruik, en dan sê: "Hierdie pasiënt het dit en dat gedoen," wat sake van die onsigbare is waarvoor daar geen bewys in die pasiënt se tulband is nie. Die doel hiermee is bloot om die gewone mense te mislei sodat hulle sê hy is kundig in medisyne en die tipes siektes. Soms gee hy vir hulle medisyne, en as genesing by die beskikking van Allah plaasvind, dink hulle dit is vanweë sy medisyne. Soms kan die siekte veroorsaak word deur djinns en duiwels wat daardie bedrieër dien en hom inlig oor sekere onsigbare sake waarvoor hulle toegang het. Hy maak dan daarop staat en behaag die djinns en duiwels met dade van aanbidding wat hulle pas, waarna hulle die pasiënt verlaat en ophou met die skade wat hulle hom aangedoen het. Dit is iets bekend omtrent die djinns, die duiwels en diegene wat hulle gebruik.

Dit is ook verpligtend vir Moslems om hiervoor te waak, mekaar aan te beveel om dit te los, en om op Allah die Verhewene alleen te vertrou in alle sake. Daar is niks fout daarmee om wettige Ruqyah (gebedsgenesing) en toelaatbare medisyne te gebruik nie, sowel as behandeling by dokters wat

die pasiënt ondersoek en die siekte vasstel deur tasbare en logiese middele. Dit is bevestig dat die Profeet ﷺ gesê het:

«مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ».

"Allah het geen siekte neergesend sonder om ook 'n genesing daarvoor neer te stuur nie; diegene wat dit weet, weet dit, en diegene wat onkundig daarvoor is, is onkundig." En hy ﷺ het gesê:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

"Vir elke kwaal is daar 'n medisyne; as die medisyne die kwaal tref, sal dit genees met die toestemming van Allah." En hy ﷺ het gesê:

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوَوْا وَلَا تَدَاوَوْا بِحَرَامٍ».

"O dienaars van Allah, soek mediese behandeling, maar moenie met dít wat verbode (Haram) is, behandel word nie." Die ahadith met hierdie betekenis is talryk.

Ons vra Allah, die Verhewe en Almagtige, om die sake van al die Moslems reg te stel, hul harte en liggame van alle kwaad te genees, hulle op die leiding te verenig, en ons en hulle te beskerm teen die dwalende versoekings en teen die gehoorsaamheid aan Satan en sy bondgenote. Waarlik, Hy is tot alles in staat, en daar is geen krag of mag behalwe by Allah, die Allerhoogste, die Geweldige.

Mag die seën, vrede en seëninge van Allah op Sy dienaar en boodskapper, ons profeet Muhammad, sy familie en sy metgeselle wees.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Die Vierde Verhandeling:

Oor die bepaling van aanbidding deur geïnnoveerde (Bid'ah) en afgodiese (Shirk) lofprijsing (Awrad)

Van 'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz aan die eerbare broer (.....), mag Allah hom sukses skenk in alle goeie dinge, Ameen.

Vrede wees met u, asook die genade van Allah en Sy seëninge.

Om verder te gaan: U eerbare brief het my bereik, mag Allah u met Sy leiding bereik. Wat die inhoud betref, meld u dat daar mense in u land is wat vashou aan lofprijsing (Awrad) waarvoor Allah geen gesag neergesend het nie; sommige daarvan is Bid'ah en sommige is Shirk. Hulle skryf dit toe aan die Prins van die Gelowiges, 'Ali bin Abi Talib (mag Allah tevrede wees met hom), en andere. Hulle lees hierdie Awrad in kringe van herinnering (Dhikr) of in die moskees na die Maghrib-gebed, terwyl hulle beweer dat dit 'n manier is om nader aan Allah te kom, soos hul uitsprake: "By die reg van Allah," "Manne van Allah, help ons met die hulp van Allah," en "Wees ons hulp deur Allah." En soos hul woorde: "O leiers (Aqtab), o meesters (Asyad), antwoord o julle wat die bron

van hulp vir ons is, en tree in vir Allah; hierdie dienaar van julle staan hier, toegewyd aan julle deur, vreesbevange vir sy tekortkominge. Red ons, o BoodsAPPER van Allah, ek het niemand behalwe u waarheen ek kan gaan nie, en by u word die doel bereik, en u is die mense van Allah; by Hamzah, die meester van die martelaars, en wie ook al van julle vir ons hulp is, red ons, o BoodsAPPER van Allah." En hul woorde: "O Allah, stuur seëninge oor die een wat U gemaak het as 'n oorsaak vir die oopmaak van U magtige geheime en die verskyning van U barmhartige ligte, sodat hy die verteenwoordiger van die Goddelike teenwoordigheid geword het, en die opvolger van U eie geheime."

U begeer 'n verduideliking oor wat Bid'ah en wat Shirk is, en of die gebed geldig is agter 'n Imam wat hierdie smekinge gebruik; dit alles is nou bekend.

Die antwoord: Alle lof behoort aan Allah alleen, en mag seën en vrede wees op hom na wie daar geen profeet is nie, en op sy familie en metgeselle, en diegene wat deur sy leiding gelei word tot die Dag van Oordeel.

Om verder te gaan: Weet — mag Allah u sukses skenk — dat Allah die skepping slegs geskep het en die boodskappers slegs gestuur het sodat Hy alleen aanbid word sonder enige deelgenote, met die uitsluiting van alles buiten Hom, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

"En Ek het nie die djinns en die mense geskep nie, behalwe om My te aanbid." [Adh-Dhariyat: 56].

En aanbidding — soos voorheen verduidelik — is die gehoorsaamheid aan Hom en Sy boodskapper Muhammad ﷺ; deur te doen wat Allah en Sy boodskapper beveel het, en te laat wat Allah en Sy boodskapper verbied het, gegrond op geloof in Allah en Sy boodskapper, en opregtheid teenoor Allah in daade, met die uiterste liefde vir Allah en volkome nederigheid voor Hom alleen; soos die Verhewene gesê het:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"En jou Here het beveel dat julle niemand anders as Hom alleen sal aanbid nie..." [Al-Isra: 23]. Dit beteken: Hy het opgedra en aangeraai dat Hy alleen aanbid word. En die Verhewene het gesê:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾﴾

"Alle lof behoort aan Allah, die Here van die wêreld.

Die Barmhartige, die Genadige.

Die Besitter van die Dag van Oordeel.

U alleen aanbid ons, en U alleen vra ons om hulp. [Al-Fatihah: 2-5]. Allah het dus deur hierdie verse

duidelik gemaak dat Hy die Een is wat dit verdien om alleen aanbid te word, en dat daar slegs by Hom hulp gesoek mag word.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ٢٠ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ...﴾

"Waarlik, Ons het die Boek in waarheid na jou neergesend, aanbid dus vir Allah deur die godsdien suiwer aan Hom toe te wy." "

"Weet dat die suiwer godsdien slegs aan Allah behoort..." [Az-Zumar: 2-3]. En die Verhewene het gesê:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٢١﴾

"Roep Allah dus aan deur jul godsdien suiwer aan Hom toe te wy, al haat die ongelowiges dit." [Ghafir: 14]. En die Verhewene het gesê:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ٢٢﴾

"En dat die moskees aan Allah behoort, roep dus niemand saam met Allah aan nie." [Al-Jinn: 18]. Die verse met hierdie betekenis is talryk, en almal dui op die verpligting om Allah alleen te aanbid.

Dit is bekend dat smeking (Du'a) in al sy vorme deel is van aanbidding; daarom is dit vir niemand toelaatbaar om enigiemand anders as sy Here aan te roep nie, en hy soek nie hulp of redding behalwe by Hom nie, in ooreenstemming met hierdie edele

verse en dit wat in dieselfde betekenis oorgelewer is. Dit geld vir alles behalwe die alledaagse sake en tasbare middele waartoe 'n lewende, teenwoordige skepsel in staat is. Daardie sake word nie as aanbidding beskou nie; trouens, dit is volgens die teks en konsensus toelaatbaar dat 'n mens hulp soek by 'n lewende mens wat daartoe in staat is vir alledaagse dinge, soos om hulp of redding te vra om die kwaad van sy kind, sy bediende, sy hond of soortgelyke dinge af te weer. Net soos wanneer 'n mens hulp soek by 'n lewende, teenwoordige mens wat daartoe in staat is — of iemand wat afwesig is deur middel van tasbare middele soos korrespondensie en dies meer — om sy huis te bou, sy motor te herstel of soortgelyke sake. Hierby ingesluit is die soek na redding (hulp) by 'n mens se metgeselle tydens Jihad, oorlog en soortgelyke situasies. Uit hierdie kategorie is die woord van Allah die Verhewene in die verhaal van Musa (vrede en seëninge op hom):

﴿...فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

"...Toe het die man uit sy volk hom om hulp en redding geroep teen sy vyand..." [Al-Qasas: 15].

Maar wat die soek na redding (Istighathah) by die dooies, djinns, engele, bome en klippe betref: dit is van die groot afgodediens (Shirk al-Akbar). Dit is van dieselfde aard as die daade van die vroeëre

heidene met hul gode soos Al-'Uzza, Al-Lat en andere. Net so is dit die geval met die seek na redding en hulp by lewende mense van wie geglo word dat hulle vroom bondgenote (Awliya) is, vir sake waartoe slegs Allah in staat is; soos die genesing van siekes, die leiding van harte, die toegang tot die Paradys en redding van die Hellevuur, en soortgelyke sake.

Die voorafgaande verse en dít wat in dieselfde betekenis uit verse en Ahadith oorgelewer is, dui alles op die verpligting om die harte in alle sake tot Allah alleen te rig en aanbidding opreg aan Hom toe te wy. Dit is omdat die dienaars daarvoor geskep is en daartoe beveel is — soos voorheen in die verse genoem — en soos in die uitspraak van die Verhewene:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

"En aanbid Allah en ken geen deelgenoot aan Hom toe nie..." [An-Nisa: 36]. En die Verhewene se woord:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

"En hulle is nie beveel behalwe om Allah te aanbid en die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy nie..." [Al-Bayyinah: 5]. En die uitspraak van die Profeet ﷺ in die Hadith van Mu'adh (mag Allah tevrede wees met hom):

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

"Die reg van Allah oor die dienaars is dat hulle Hom alleen moet aanbid en geen deelgenoot aan Hom mag toeskryf nie." Ooreengekom oor die outentiekheid daarvan. En sy uitspraak ﷺ in die Hadith van Ibn Mas'ud (mag Allah tevrede wees met hom):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

"Wie sterf terwyl hy 'n gelyke naas Allah aanroep, sal die Vuur ingaan." Oorgelewer deur Al-Bukhari. En in die twee Sahihs uit die Hadith van Ibn 'Abbas (mag Allah tevrede wees met hulle) word oorgelewer dat toe die Profeet ﷺ vir Mu'adh na Jemen gestuur het, hy vir hom gesê het:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

"Jy gaan na 'n volk van die Mense van die Boek, laat die eerste ding waartoe jy hulle uitnooi die getuienis wees dat daar geen god is behalwe Allah nie." En in 'n ander bewoording:

«ادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

"Nooi hulle uit na die getuienis dat daar geen god is behalwe Allah nie en dat ek die Boodskapper van Allah is." En in 'n oorlewering van Al-Bukhari:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ».

"Laat dan die eerste ding waartoe jy hulle uitnoui wees dat hulle Allah se eenheid moet erken (Tawhid)." En in Sahih Muslim van Tariq bin Ashyam al-Ashja'i (mag Allah tevrede wees met hom) het die Profeet ﷺ gesê:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمُهُ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

"Wie sê: 'Daar is geen god behalwe Allah nie', en alles wat naas Allah aanbid word verwerp; sy besittings en sy bloed word sodoende heilig (beskerm), en sy afrekening is by Allah, die Almagtige en Majestueuse." Die Ahadith met hierdie betekenis is talryk.

Hierdie eenheid (Tawhid) is die oorsprong van die godsdiens van Islam, die fondament van die geloof, die kern van die saak en die belangrikste van die verpligtinge. Dit is die wysheid agter die skepping van die djinns en die mense, en die wysheid agter die stuur van al die boodskappers (vrede en seëninge op hulle), soos die verse wat dit aandui voorheen genoem is, waaronder die uitspraak van die Verhewene:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٥٦)

"En Ek het nie die djinns en die mense geskep

nie, behalwe om My te aanbid." [Adh-Dhariyat: 56]. Van die bewyse hiervoor is ook die uitspraak van Sy Majesteit:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"En Ons het beslis na elke nasie 'n boodskapper gestuur (met die bevel): Aanbid Allah en vermy die valse gode (Taghut)..." [An-Nahl: 36]. En die Verhewene se woord:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

"En Ons het geen boodskapper voor jou gestuur nie, of Ons het aan hom geopenbaar: Daar is geen god behalwe Ek nie, aanbid My dus." [Al-Anbiya: 25]. En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het aangaande Nuh, Hud, Salih en Shu'ayb (vrede en seëninge op hulle) gesê dat hulle vir hul volk gesê het:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

"...Aanbid Allah; julle het geen ander god behalwe Hom nie..." [Al-A'raf: 59]. En dit was die uitnodiging van al die boodskappers, soos aangedui deur die twee voorafgaande verse. Die vyande van die boodskappers het self erken dat die boodskappers hulle beveel het om Allah alleen te aanbid en om die gode wat naas Hom aanbid word, te verwerp. Soos Allah, verhewe is Sy Majesteit, gesê het in die verhaal van 'Ad, dat hulle vir Hud

(vrede en seëninge op hom) gesê het:

﴿...أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

"...Het u na ons gekom sodat ons Allah alleen moet aanbid en dít wat ons vaders aanbid het, moet laat vaar?...". [Al-A'raf: 70]. En die Verhewene het gesê aangaande die Quraysh toe ons Profeet Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) hulle uitgenooi het om Allah alleen te aanbid en dít wat hulle naas Hom aanbid het — soos engele, vroom bondgenote, afgode en bome — te laat vaar:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾

"Het hy die gode tot een God gemaak? Waarlik, dit is 'n verbasende ding!" [Sād: 5]. En die Verhewene het aangaande hulle gesê:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارِكُوا

ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾

"Waarlik, wanneer daar vir hulle gesê is: 'Daar is geen god behalwe Allah nie', was hulle hoogmoedig."

"En hulle het gesê: 'Sal ons dan ons gode laat vaar vir 'n besetene digter?'" [As-Saffat: 35-36]. Die verse wat hierdie betekenis aandui, is talryk.

Uit die verse en Ahadith wat ons genoem het, word dit vir u duidelik — mag Allah my en u sukses

skenk in die begrip van die godsdiens en insig gee in die reg van die Here van die wêreld — dat hierdie smeking en soorte soeke na redding (Istighathah) wat u in u vraag uiteengesit het, alles vorme van die groot afgodediens (Shirk al-Akbar) is. Dit is omdat dit aanbidding van 'n ander as Allah is, en 'n versoek vir sake waartoe slegs Hy in staat is, gerig aan die dooies en die afwesiges. Dit is selfs afskuweliker as die Shirk van die vroeëre mense, want die vroeëre mense het slegs in tye van voorspoed deelgenote aan Allah toegevoeg. Maar in tye van nood het hulle hul aanbidding uitsluitlik aan Allah gerig, omdat hulle geweet het dat Hy — verhewe is Hy — die Een is wat in staat is om hulle uit die nood te red, en niemand anders nie. Dit is presies soos die Verhewene in Sy duidelike Boek oor daardie veelgode-aanbidders gesê het:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾

"En wanneer hulle op die skepe vaar, roep hulle Allah aan deur die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy; maar wanneer Hy hulle veilig na die land bring, dan ken hulle (weer) deelgenote aan Hom toe." [Al-Ankabut: 65]. En die Verhewe en Almagtige het hulle in 'n ander vers aangespreek:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَهُهُ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ

أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسُنُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

"En wanneer nood julle op die see tref, verdwyn diegene wat julle aanroep, behalwe Hy alleen; maar wanneer Hy julle veilig na die land bring, draai julle weg. En die mens is waarlik ondankbaar."

[Al-Isra: 67].

As een van hierdie latere veelgode-aanbidders sou sê: "Ons bedoel nie dat daardie persone uit hulself voordeel bring, ons siekes uit hulself gesond maak, of ons uit hulself bevoordeel of benadeel nie; ons bedoel slegs hul voorspraak (Shafa'ah) by Allah die Verhewene in daardie sake"?

Dan is die antwoord om vir hom te sê: Dit was presies die doel en bedoeling van die vroeëre ongelowiges. Hul bedoeling was nie dat hul gode skep, voorsien, of uit hulleself bevoordeel of benadeel nie; dít word weerlê deur wat Allah oor hulle in die Koran genoem het. Hulle wou slegs hul voorspraak en status hê, en dat hulle hulle nader aan Allah sou bring, soos die Verhewe en Almagtige gesê het:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُونَا

عِنْدَ اللَّهِ...﴾

"En hulle aanbid naas Allah dít wat hulle nóg kan benadeel nóg kan bevoordeel, en hulle sê: 'Hierdie is ons voorsprekers by Allah'...' [Yunus: 18]. Allah

het hulle toe geantwoord met Sy uitspraak:

﴿...قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"...Sê: 'Lig julle Allah in oor iets wat Hy nie weet in die hemele of op die aarde nie?' Verhewe is Hy en hoog verhewe bo dít wat hulle as deelgenote aan Hom toeskryf." [Yunus: 18]. Hy die Verhewene het dus duidelik gemaak dat Hy in die hemele of op die aarde geen voorspreker by Hom ken op die manier wat die veelgode-aanbidders bedoel nie. En dít waarvan Allah nie die bestaan ken nie, bestaan nie; want niks is vir Hom, die Verhewene, verborge nie. En die Verhewene het gesê:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

"Die openbaring van die Boek is van Allah, die Almagtige, die Alwyse.

Waarlik, Ons het die Boek in waarheid na jou neergesend, aanbid dus vir Allah deur die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy.

Weet dat die suiwer godsdiens slegs aan Allah behoort. En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons

nader aan Allah kan bring in posisie.' Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie. [Az-Zumar: 1-3].

En die betekenis van godsdien hier is: aanbidding, en dit is: gehoorsaamheid aan Allah en gehoorsaamheid aan Sy BoodsAPPER, mag Allah se vrede en seënige op hom wees — soos reeds genoem —. Dit sluit in: smeking (Du'a), die soeke na redding (Istighatha), vrees, hoop, offers en geloftes, net soos dit die gebed (Salah), die vas (Sawm) en ander dinge wat Allah en Sy BoodsAPPER beveel het, insluit. Die Verhewene het dus duidelik gemaak dat aanbidding slegs aan Hom behoort, en dat dit verpligtend is vir die dienaars om dit uitsluitlik aan Hom, verhewe is Sy Majesteit, te wy; want Sy bevel aan die Profeet, mag Allah se vrede en seënige op hom wees, om aanbidding suiwer aan Hom te wy, is 'n bevel aan al die lede van hierdie nasie.

Daarna het Allah, die Almagtige en Majestueuse, aangaande die ongelowiges verduidelik en gesê:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

"En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie...' [Az-Zumar: 3]. Allah het hulle beantwoord met Sy, die Verhewene, se woord:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"...Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 3]. Allah die Verhewene het in hierdie edele vers ingelig dat die ongelowiges nie die bondgenote naas Hom aanbid het nie, behalwe om hulle nader aan Allah te bring; en dit is die doelwit van die ongelowiges in die verlede sowel as die hede. Allah het dit egter nietig verklaar deur Sy woord:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"...Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 3]. Allah die Verhewene het dus hul leuen blootgelê in hul bewering dat hul gode hulle nader aan Allah bring, asook hul ongeloof deur dít wat hulle aan aanbidding aan daardie gode gewy het. Hierdeur sal elkeen met die geringste vermoë om te onderskei, weet dat die vroeë ongelowiges se ongeloof juis daarin gelê het dat hulle profete, vroom bondgenote, bome, klippe en ander skepsele as

bemiddelaars tussen hulleself en Allah geneem het. En hul oortuiging was dat hierdie wesens hul behoeftes kon vervul sonder Sy toestemming en welbehae, verhewe is Hy, net soos ministers by konings bemiddel. Hulle het Hom, verhewe is Sy Majesteit, dus vergelyk met konings en leiers. Hulle het gesê: "Net soos iemand wat 'n behoefte by 'n koning of leier het, bemiddeling soek deur sy vertroueling en ministers, so nader ons Allah deur die aanbidding van Sy profete en bondgenote." Dit is van die mees valse dinge denkbaar; want Hy, die Verhewene, het geen gelyke nie, en Hy word nie met Sy skepping vergelyk nie. Niemand kan by Hom bemiddel behalwe met Sy toestemming nie, en Hy gee slegs toestemming aan die mense van Tawhid (eenheid van Allah). Hy, die Verhewe en Almagtige, is magtig oor alle dinge en Alwetend oor alle dinge. Hy is die mees Barmhartige van die barmhartiges; Hy vrees niemand nie, want Hy, die Verhewene, is die Oorwinnaar bo Sy dienaars en beskik oor hulle soos Hy wil. Dit is in teenstelling met konings en leiers, want hulle is nie tot alles in staat nie. Daarom het hulle diegene nodig wat hulle help met dít waartoe hulle self dalk nie in staat is nie, soos hul ministers, vertroueling en soldate. Hulle moet ook ingelig word oor die behoeftes van diegene van wie hulle nie weet nie, en daarom het hulle mense nodig om hulle simpatie te wen of hulle tevrede te stel.

Wat die Here, die Almagtige en Majestueuse betref, Hy, die Verhewene, het geen van Sy skepsele nodig nie. Hy is barmhartiger teenoor hulle as hul eie moeders. Hy is die Regverdige Regter wat dinge op hul regte plekke plaas volgens Sy wysheid, kennis en mag. Daarom is dit op geen manier toelaatbaar dat Hy met Sy skepping vergelyk word nie. Daarom het Hy, die Verhewene, in Sy Boek duidelik gemaak dat die afgodedienaars (Mushrikeen) erken het dat Hy die Skepper, Voorsiener en Bestuurder is, en dat Hy die Een is wat die noodlydende antwoord, die onheil verwyder, en lewe en dood gee, benewens ander van Sy dade, die Verhewene. Die twis tussen die afgodedienaars en die boodskappers was juis oor die toewyding van aanbidding aan Allah alleen, soos Hy, verhewe is Sy Majesteit, gesê het:

{وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...}

"En as jy hulle vra wie hulle geskep het, sal hulle sekerlik sê: 'Allah' ..." [Az-Zukhruf: 87]. En die Verhewene het gesê:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾}

"Sê: 'Wie voorsien julle uit die hemel en die aarde? Of wie besit die gehoor en die gesig? En wie

bring die lewende uit die dooie voort en bring die dooie uit die lewende voort? En wie bestuur die sake?' Hulle sal sekerlik sê: 'Allah.' Sê dan: 'Sal julle dan nie vroom word nie?'" [Yunus: 31]. En die verse met hierdie betekenis is baie talryk.

En soos reeds genoem: die verse wat aandui dat die geskil tussen die boodskappers en die nasies juis gegaan het oor die uitsluitlike aanbidding van Allah alleen, soos Sy, die Verhewene, se woord:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"En Ons het beslis na elke nasie 'n boodskapper gestuur (wat sê): 'Aanbid Allah en vermy die valse gode (Taghut)...'" [An-Nahl: 36]. En ander verse met soortgelyke betekenis. Die Verhewene het in baie dele van Sy edele Boek die saak van bemiddeling (Shafa'ah) verduidelik, en gesê:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

"...Wie is hy wat by Hom kan bemiddel sonder Sy toestemming?..." [Al-Baqarah: 255]. En die Almagtige en Majestueuse het gesê:

﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضَى ۝﴾

"En hoeveel engele is daar in die hemele wie se bemiddeling niks sal help nie, behalwe nádat Allah toestemming gegee het aan wie Hy wil en met wie

Hy tevrede is." [An-Najm: 26].

En Hy het gesê in die beskrywing van die engele:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾

"...en hulle bemiddel vir niemand behalwe vir wie Hy behaag nie, en hulle is vervul met vrees (omdat hulle Hom so hoog) ontsag."

[Al-Anbiya: 28].

En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het ingelig dat Hy nie ongeloof (Kufr) van Sy dienaars aanvaar nie, maar dat Hy slegs dankbaarheid van hulle aanvaar. En dankbaarheid is die erkenning van Sy eenheid (Tawhid) en om volgens gehoorsaamheid aan Hom te handel. So het die Verhewene gesê:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّيْ عَنكُمُ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

"As julle ongelowig is, waarlik, Allah het julle nie nodig nie; en Hy hou nie van ongeloof vir Sy dienaars nie. Maar as julle dankbaar is, is Hy daarmee tevrede vir julle..." [Az-Zumar: 7].

En Al-Bukhari het in sy Sahih van Abu Hurairah, mag Allah tevrede met hom wees, oorgelewer dat hy gesê het: "O BoodsAPPER van Allah! Wie sal die gelukkigste van die mense met u bemiddeling wees?" Hy het geantwoord:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"Die een wat gesê het: 'Daar is geen god behalwe Allah nie', met absolute opregtheid vanuit sy hart." Of hy het gesê:

«مِنْ نَفْسِهِ».

"Vanuit sy siel."

En in die Sahih van Anas, mag Allah tevrede met hom wees, van die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, dat hy gesê het:

«الْكُلُّ نَبِيٍّ دَعَا مُسْتَجَابَةً، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

"Elke profeet het 'n smeking wat verhoor word, so elke profeet het hom gehaas met sy smeking. Maar ek het my smeking gebêre as 'n bemiddeling vir my nasie op die Dag van Opstanding, en as Allah dit wil, sal dit elkeen bereik onder my nasie wat gesterf het sonder om enigiets as deelgenoot met Allah te assosieer." En die Ahadith met hierdie betekenis is baie.

Al die verse en Ahadith wat ons genoem het, dui daarop dat aanbidding die reg van Allah alleen is, en dat dit nie toelaatbaar is om enigiets daarvan aan 'n ander as Allah te wy nie, nie aan die profete nie en ook nie aan enigiemand anders nie. En dat die bemiddeling aan Allah, verhewe is Sy Majesteit, behoort, soos die Verhewene gesê het:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

"Sê: 'Aan Allah behoort die bemiddeling in sy geheel...' [Az-Zumar: 44]. En niemand verdien dit behalwe ná Sy toestemming aan die bemiddelaar, en Sy welbehae met die een vir wie bemiddel word nie. En Hy, die Verhewene, aanvaar niks behalwe Tawhid nie — soos reeds genoem —. En op grond hiervan: Die afgodedienaars (Mushrikeen) het geen deel aan die bemiddeling nie, en Allah het dit duidelik gemaak in Sy, die Verhewene, se woord:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾

"Die bemiddeling van die bemiddelaars sal hulle dus nie baat nie." [Al-Muddaththir: 48]. En die Verhewene het gesê:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

"...vir die onregverdiges sal daar geen intieme vriend wees nie, en ook geen bemiddelaar wat gehoorsaam word nie." [Ghafir: 18].

En dit is bekend dat onreg (Zulm), wanneer dit algemeen gebruik word, verwys na afgodediens (Shirk) teenoor Allah, soos die Verhewene gesê het:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

"...en die ongelowiges is die onregverdiges." [Al-Baqarah: 254], En die Verhewene het gesê:

(...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ)

"...waarlik, afgodediens is 'n yslike onreg. [Luqman: 13].

Wat betref dít wat u in die vraag genoem het: oor die uitspraak van sommige Soefi's in die moskees en elders: "O Allah, stuur seëninge op hom wat U gemaak het as 'n rede vir die oopbreek van U kragtige geheime, en die ontluiking van U barmhartige ligte, sodat hy 'n verteenwoordiger van die Goddelike Teenwoordigheid geword het, en 'n opvolger van U essensiële geheime..." ens.

Die antwoord is: dat daar gesê moet word: Hierdie woorde en soortgelyke uitsprake is deel van oormatige moeite (Takalluf) en haarklowery (Tanattu'); waarteen ons Profeet Muhammad, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gewaarsku het. In dít wat Muslim in die Sahih oorgelewer het van 'Abdullah bin Mas'ud, mag Allah tevrede met hom wees, het die BoodsAPPER van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gesê:

«هَلَكَ الْمُتَطَعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

"Diegene wat oordryf (haarklowers) is vernietig." Hy het dit drie maal gesê.

Imam Al-Khattabi, mag Allah hom begenadig, het gesê: Die haarklower (Al-Mutanatti'): Is die een wat

te diep in 'n saak ingaan en oormatige moeite doen om dit na te vors; volgens die paaie van die mense van retoriek (Ahl al-Kalam) wat hulleself bemoei met dít wat hulle nie aangaan nie, en hulself verdiep in dít wat hul verstand nie kan bereik nie.

En Abu al-Sa'adat bin al-Athir het gesê: Hulle is diegene wat te diep ingaan en oordryf in spraak, wat praat vanuit die agterkant van hul kele; dit is afgelei van "Nata", wat die verhemelte van die mond is. Daarna is dit gebruik vir elkeen wat oordryf in woord en daad.

Uit dít wat hierdie twee imams van die taal genoem het, word dit vir u en vir elkeen met die geringste insig duidelik dat hierdie manier van seëninge en vrede uitspreek oor ons Profeet en ons meester, die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, deel is van die verbode oormatige moeite en haarklowery. Wat voorgeskryf is vir die Moslem in hierdie verband, is om die manier te soek wat van die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, bevestig is oor hoe om seëninge en vrede oor hom uit te spreek, en daarin is genoegsaamheid bo enigiets anders.

Voorbeelde hiervan: Dít wat Al-Bukhari en Muslim in die twee Sahihs oorgelewer het van Ka'b bin 'Ujrah, mag Allah tevrede met hom wees, dat die metgeselle, mag Allah tevrede met hulle wees, gesê

het: "O BoodsAPPER van Allah! Allah het ons beveel om seëninge oor u uit te spreek; hoe moet ons seëninge oor u uitspreek?" Hy het gesê:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

"Sê: O Allah, stuur seëninge oor Muhammad en oor die familie van Muhammad, net soos U seëninge gestuur het oor Ibrahim en oor die familie van Ibrahim, waarlik U is Lofwaardig, Roemryk. En skenk seëninge aan Muhammad en aan die familie van Muhammad, net soos U seëninge geskenk het aan Ibrahim en aan die familie van Ibrahim, waarlik U is Lofwaardig, Roemryk."

En in die twee Sahihs van Abu Humayd al-Sa'idi, mag Allah tevrede met hom wees: dat hulle gesê het: "O BoodsAPPER van Allah! Hoe moet ons seëninge oor u uitspreek?" Hy het gesê:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

"Sê: O Allah, stuur seëninge oor Muhammad en oor sy vroue en sy nageslag, net soos U seëninge gestuur het oor die familie van Ibrahim. En skenk seëninge aan Muhammad en aan sy vroue en sy nageslag, net soos U seëninge geskenk het aan die

familie van Ibrahim, waarlik U is Lofwaardig, Roemryk."

En in Sahih Muslim van Abu Mas'ud al-Ansari, mag Allah tevrede met hom wees, het hy gesê: Bashir bin Sa'd het gesê: "O Boodskapper van Allah! Allah het ons beveel om seëninge oor u uit te spreek; hoe moet ons seëninge oor u uitspreek?" Hy het geswyg en toe gesê:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

"Sê: O Allah, stuur seëninge oor Muhammad en oor die familie van Muhammad, net soos U seëninge gestuur het oor die familie van Ibrahim. En skenk seëninge aan Muhammad en aan die familie van Muhammad, net soos U seëninge geskenk het aan die familie van Ibrahim in al die wêreld, waarlik U is Lofwaardig, Roemryk. En die groet van vrede (Salam) is soos julle reeds geleer het."

Hierdie bewoordings en soortgelyke dinge — wat van die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, bevestig is — is dít wat die Moslem behoort te gebruik in sy seëninge en vrede oor die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees; want die Boodskapper, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, is die een

wat die meeste weet van dít wat gepas is om in sy reg gebruik te word, net soos hy die een is wat die meeste weet van die bewoordings wat in die reg van sy Here gebruik behoort te word.

Wat egter die oormatige en nuut-verzonne bewoordings betref, en die bewoordings wat moontlik 'n onkorrekte betekenis kan dra — soos die bewoordings wat in die vraag genoem is — behoort dit nie gebruik te word nie; weens die oormatige moeite daarin, en omdat dit met valse betekenis geïnterpreteer kan word. Boonop is dit in teenstryd met die bewoordings wat die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gekies het en waarmee hy sy nasie gelei het. Hy is die een onder die skepping met die meeste kennis, die mees opregte, en die verste verwyder van oormatige moeite; mag die beste seëninge en vrede van sy Here op hom wees.

Hiermee hoop ek dat dít wat ons genoem het aan bewyse in die verduideliking van die werklikheid van Tawhid (eenheid van Allah), die werklikheid van Shirk (afgodediens), die verskil tussen dít waarop die vroeë afgodedienaars en die latere afgodedienaars in hierdie verband was, asook die verduideliking van die voorgeskrewe manier van seëninge oor die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, genoegsaam en oortuigend sal wees vir die soeker na die waarheid.

Wat egter die een betref wat geen begeerte het om die waarheid te ken nie; hy volg slegs sy eie begeertes. Allah, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ
بَعِيرٌ هَدَىٰ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

"Maar as hulle jou nie antwoord nie, weet dan dat hulle slegs hul eie begeertes volg. En wie is meer dwaal as hy wat sy eie begeerte volg sonder leiding van Allah? Waarlik, Allah lei nie die onregverdige mense nie." [Al-Qasas: 50].

Die Verhewene het dus in hierdie edele vers duidelik gemaak dat mense ten opsigte van dít waarmee Allah Sy Profeet Muhammad, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gestuur het aan leiding en die godsdienste van waarheid, in twee groepe verdeel word:

Die een: Dié wat gehoor gee aan Allah en Sy Boodskapper.

Die tweede: Dié wat hul eie begeertes volg. Daarna het die Verhewene ingelig dat daar niemand meer dwaal is as hy wat sy eie begeerte volg sonder leiding van Allah nie.

Ons vra Allah — verhewe is Sy Majesteit — om ons te bewaar teen die navolging van begeertes, en om my, u en al ons broers te maak onder diegene wat gehoor gee aan Allah en Sy Boodskapper, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, en diegene

wat Sy wetgewing eerbiedig en waarsku teen alles wat Sy wetgewing weerspreek van innovasies en begeertes... Waarlik, Hy is die Vrygewige, die Edele.

En mag Allah se seëninge wees op Sy dienaar en boodskapper; ons Profeet Muhammad, sy familie, sy metgeselle en sy volgelinge in goedheid tot op die Dag van Oordeel.

Waarskuwing teen innovasies.

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz.

af ٢٩٧٥,٠ - ١٣/٠٧/٢٠٢٦

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

